

KHÔNG CHỐNG CỘNG SẢN, CHỈ CHỐNG CÁI ÁC?

Thưa quý Độc Giả và bà Luật sư Trần Kiều Ngọc,

Trước hết tôi xin minh định:

Thứ nhất, dù bà Ngọc nhỏ tuổi hơn tôi nhiều, tôi vẫn gọi Luật Sư bằng “bà” theo phép xã giao và lịch sự của văn hóa Việt Nam Cộng Hòa (chúng tôi gọi những người có chức vụ trong xã hội bằng “ông/bà” chứ không gọi “anh/chị/cô”). Ví dụ: trước 1975, dù với một người chỉ mới hơn 20 tuổi, sau khi ra trường về làm Phó Quận Trưởng, thì lúc chúng tôi đến gặp người này để thi hành công việc liên quan trong quận, chúng tôi cũng gọi là “ông” Phó Quận. (Tương tự, hiện nay chúng tôi gọi “ông/bà” Chủ Tịch). Vì vậy, trong bài viết này, tôi gọi “ông, bà” trước tên như: bà Trần Kiều Ngọc, bà Ngọc; bà Nguyễn Nancy (họ trước, tên sau, như của người Việt chúng ta thường dùng, chứ không gọi ngược Nancy Nguyễn) chỉ là vì cho phải phép lịch sự.

Thứ hai, mong bà và những người ủng hộ bà hiểu cho: khi bước ra ngoài để làm một việc liên quan tới xã hội, đương nhiên phải chấp nhận sự phê phán của mọi người. Thư tôi gửi bà đây là một trong những phân tích công việc bà làm, không hề là phá hoại như kẻ xấu đã thóa mạ chúng tôi “*là một lũ già vô tích sự*”, “*bắn ngang hông*” hay “*bắn vào giới trẻ, vì giới trẻ khác ý*”. Chúng tôi góp ý xây dựng, với văn phong lịch sự để tranh luận, chứ không hề đe dọa, buông lời tục tĩu, có hành vi phá phách những cuộc họp của tổ chức nào, hay có hành động nguy hiểm đến tính mạng của ai cả. Do đó không ai có thể quy trách nhiệm phá hoại cho chúng tôi.

Chấp nhận được như thế mới chính là tự do ngôn luận cho cả hai bên. Không thể nói như bà Nancy: chúng tôi đã có lỗi vì để lại di sản không ra gì, nay bà và những người trẻ làm việc thì chúng tôi nên im đi.

Ai muốn bắt chúng tôi im bằng sự chửi rủa thô tục với ảo vọng là chúng tôi sẽ xấu hổ mà im là thái độ của kẻ hèn, không tôn trọng quyền Tự Do Ngôn Luận, sợ sự tranh luận chính trực, có lý & có tình.

Điều trên, tôi trình bày với cả hai phía: bên phản đối cũng như bên bênh vực về quan điểm của bà Ngọc.

Thực ra, chúng tôi nhẫn nại khá lâu để chờ kết quả thực tế giữa sự đặng đàn giảng thuyết và hành động của bà, vì chỉ qua hành động chúng tôi mới có thể biết bà thực hiện tốt đẹp lời nói như thế nào hay chỉ muốn đem tài hùng biện ra mua danh, chuốc lợi?

Phản minh định rõ ràng đã xong, tôi trở lại với câu tuyên bố của bà:

“Tuổi trẻ thế hệ của con, của em con, khi nói đến Chống cộng sản, cái quan niệm và concept đó đối với các em thấy rất là xa vời, các em không hiểu được. Thành thử ra cái việc của chúng con làm Không Phải Là Để Chống Cộng!!! Các việc của chúng con làm là chống cái ác! Cái việc chúng con làm là Xuất Phát Từ Yêu Thương! Chúng con vì yêu thương đồng bào của mình cho nên tất cả những ai, không cần biết thế lực nào (luôn cả thế lực cộng sản) mà làm hại cho dân, làm cho đồng bào anh em của con đau thương, thì con sẽ bằng mọi giá hy sinh để bảo vệ anh em của chúng con. Cho Nên mục đích của Chúng Con Làm là Vì Yêu Thương, chứ Không Vì Chống Cộng!!”. (ngưng trích)

Qua câu trên, tôi xin nêu ví dụ:

Ví rằng câu trên không phải là của bà, mà của một ông Tổng Bí Thư cộng sản đứng trước một Quốc Hội bù nhìn trong nước hiện tại thì có khác gì nhau: *“Chúng ta không chống Cộng, chỉ chống cái ác! Cái ác nào mà làm hại đến nhân dân, làm cho nhân dân của chúng ta đau thương, thì bằng mọi giá, đảng ta phải tiêu diệt!”*.

Tôi tin là dù không bắt buộc, các dân biểu bù nhìn và hơn hai triệu đảng viên đảng tà cộng sản VN sẽ “hồ hởi, phấn khởi” vỗ tay rào rào. Tại sao? Vì thiện, ác tùy quan điểm và sự nhận thức của mỗi người. Ác và thiện có thể hiểu từ nhiều phía, qua nhiều cách, thậm chí có thể khác nhau ngay cả giữa tình anh em ruột thịt trong cùng một gia đình: kẻ nằm vùng theo Việt cộng tàn sát dân lành, người là lính Quốc Gia chiến đấu bảo vệ đồng bào và giữ gìn từng tấc đất của Cha ông.

Đối với những người hiểu rõ cộng sản, ai ác, ai thiện đã rõ ràng trên giấy trắng, mực đen của lịch sử. Chắc chắn một điều là máu xương của đồng đội chúng tôi đã đổ xuống cho miền Nam VN là để chống lại tội ác của Việt cộng và cộng sản thế giới. Những ai từng có kinh nghiệm với cộng sản như chúng tôi thì khi nói tới cái ác, không ai không nghĩ ngay: **Việt cộng là ác nhất!**

Còn đối với người Mỹ hay Tây Âu, có thể họ nghĩ kẻ ác là những kẻ giết người, cướp của, phạm tội, khủng bố, v.v. chung chung.

Ngược lại, **với cộng sản**: ai chống lại chúng đều là những người ác ôn cần phải tiêu diệt, như: ai chống đảng, chống nhà nước Xã hội Chủ Nghĩa Việt Nam; ai biểu tình chống Tàu

Cộng, ai phản đối Formosa thải chất độc ra biển, ai bắt bình vì mất biển đảo, vì môi trường ô nhiễm, vì nạn tham quan lộng hành, v.v.

Quan niệm độc tài và hẹp hòi thế, nên chúng đã ra tay đàn áp dã man, bắt giam, kết án và giết sạch. Bằng chứng là chúng đã ào ào lùng bắt bao người yêu nước, chống giặc Hán như: Việt Khang, Mẹ Nấm, Trần Hoàng Phúc, Nguyễn Kim Khánh, Nguyễn Văn Hóa, Hoàng Đức Bình, Nguyễn Nam Phong, v.v. Chúng hành hạ lương dân vô tội với những lời tuyên truyền mỵ dân: “*Chống lại cái ác!*”.

Thưa quý Độc Giả,

Đương nhiên bất cứ ai không biết gì về cộng sản mà lại chỉ ngây thơ chống cái ác chung chung thì làm sao tránh được cảnh bị Việt Cộng và Việt gian lợi dụng? Chúng tôi ủng hộ bà Ngọc, rồi nếu bà lại ủng hộ bọn Việt Cộng “chống cái ác” kiểu đó thì còn gì nhục hơn?

Cho đến bây giờ, sau bao lời góp ý, bà Ngọc vẫn cho rằng bà và các em bà “**không hiểu cộng sản là gì**”, thì làm sao bà biết chúng tàn ác cỡ nào mà chống? Vậy nên chẳng lạ gì khi bà đã tuyên bố: “**không chống cộng sản**”?

Vậy xin bà Ngọc hãy trả lời: **bà chống cái ác nào?**

Cái ác y như quan niệm của cộng sản là những người chống Cộng trong tất cả Cộng Đồng VN Hải Ngoại ư? Cái ác bà chống là những người bị chính quyền cộng sản trong nước đang bắt giam và giết hại ư?

Vụ Việt cộng Tổng Công Kích Mậu Thân năm 1968 tại Huế và Sài Gòn, tới bây giờ, cộng sản vẫn ăn mừng vì cho rằng đã thành công trong việc diệt ác. Người chống Cộng thì ghê tởm cộng sản vẫn ính cộng sản Việt giết.

Theo bà thì cái ác nào đã giết chết mấy ngàn người dân vô tội tại Huế và khắp nơi? Bà phải tìm hiểu xem ai là thủ phạm thì bà sẽ không thể nào “*không chống Cộng*” được nữa.

Hitler xem kẻ ác là người Do Thái nên đã đem người Do Thái vào “lò quay” nhưng cả thế giới lại kết tội Hitler là kẻ tàn ác là tại sao? Đã có ai, thời thế chiến thứ hai và hiện nay “*không chống Hitler, mà chỉ chống cái ác...*” ngây thơ như bà không? Mà nếu có, thì... sao nhỉ?

Ngày xưa Napoleon giết người khắp thế giới là ác hay thiện mà người Pháp xem như anh hùng?

Nói chống cái ác khơi khơi như bà thì thanh niên mới lớn rất dễ trở thành con dao hai lưỡi cho kẻ xấu lợi dụng.

Tóm lại, chúng tôi không thể ủng hộ bà Ngọc hay bất cứ ai lập phong trào này, nọ để tranh đấu cho tự do dân chủ trong nước với cái kiểu “chống” quá ngây thơ, mơ hồ như thế được. Ủng hộ như thế tức là gián tiếp giúp cho Việt cộng mạnh hơn để chém giết dân Việt.

Ai lại đại dốt để bà mê hoặc con cháu của họ! Tuổi còn trẻ là còn cần phải học hỏi không ngừng, mong bà hãy lắng nghe mọi tiếng nói trong Cộng Đồng để tự rút tĩa cho bản thân những bài học quý giá.

Thế đấu tranh của chúng ta hiện tại đòi hỏi mọi sự kết hợp thật trong sáng, không mang tỳ vết đỏ hồng của cộng sản, cho nên bất cứ ai muốn tranh luận với chúng tôi về đề tài như tựa bài đã đề cập ở trên, nếu dùng tên thật và giữ gìn một thái độ hòa nhã, nghiêm chỉnh, chúng tôi sẽ lần lượt trao đổi ý kiến và làm bàn tiếp trong tinh thần đoàn kết anh em có cùng lập trường và chính nghĩa Quốc Gia.

Chúng tôi sẽ không trả lời mọi thư ẩn danh, giấu mặt, hàm hồ thiếu tu cách, nhằm đánh phá người Quốc Gia và cố ý bôi nhọ danh dự Cộng Đồng.

Cảm ơn quý Độc Giả và bà Trần Kiều Ngọc đã đọc bài này.

Mỹ Quốc ngày 05 tháng 3 năm 2018

Bảo Trâm

Email: trambao194@yahoo.com

